

20ste JAARGANG, NR. 379
4 JULI 2022

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

John Scofield, Simon Nabatov,
Charles Lloyd, Claudio Scolari e.a.

10 JAZZ OP HET PODIUM

Boy Edgar Prijs, InJazz,
North Sea Round Town, Stacey Kent.

EN VERDER (ONDER MEER):

19 Tiny Parham (Erik Marcel Frans)

23 Europe Jazz Media Chart juli

18,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2022

NR. 380 KOMT 18 JULI UIT

BERICHTEN

**Steven Kamperman
gaat in Parijs componeren**

Van november 2022 tot en met februari 2023 neemt klarinettist en componist Steven Kamperman zijn intrek in het Parijse Van Doesburghuis. Tijdens zijn residentie gaat hij aan twee stukken werken: 'Paris En Fer' (een compositie voor Calefax) en 'Ik ben sot', een compositie gebaseerd op de artistieke principes van Theo van Doesburg en zijn dadaïstische alter ego I.K. Bonset (voor L'instant donné, ensemble voor hedendaagse muziek). Steven Kamperman speelde in Baraná en is tegenwoordig actief in HOT (Het Orgel Trio) en het Horizon Trio. Het verblijf in Parijs wordt mogelijk gemaakt door het Fonds Podiumkunsten. Kamperman werd geselecteerd uit zestien gegadigden. Het Van Doesburghuis ontwierp Theo van Doesburg eind jaren twintig voor zichzelf en zijn vrouw Nelly als atelierwoning.

Mede-oprichter Enja-label overleden

Matthias Winckelman, mede-oprichter van het Duitse Enja-label, is 19 juni op 81-jarige leeftijd overleden. Winckelman richtte het label in 1971 op met Horst Weber. De eerste plaat in de catalogus was van pianist Mal Waldron. Later volgde werk van onder anderen de pianisten Cecil Taylor, Kenny Barron, McCoy Tyner en Aki Takase, en saxofonist Archie Shepp.

Bekijk rechtsonder op onze website alle nummers van Jazzflits vanaf 2007. Klik hier: <http://www.jazzflits.nl/>

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDE 2003

Ronald Snijders met FPK-directeur Viktorien van Hulst bij de bekendmaking van de BEP-winnaar. (Foto: Joke Schot)

BOY EDGARPRIJS VOOR RONALD SNIJDERS

De Boy Edgarprijs 2022 is toegekend aan fluitist-componist Ronald Snijders, zo werd 23 juni tijdens het InJazz-festival in Rotterdam bekendgemaakt. Hij is volgens de jury een 'pleitbezorger voor verbeelding en een ambassadeur voor niet-aflatende nieuwsgierigheid'. Snijders ontvangt de prijs - een wisselsculptuur van Jan Wolkers en 25.000 euro - op 7 december tijdens een feestelijk concert in het Bimhuis in Amsterdam.

Het selectieproces van de Boy Edgarprijs lag dit jaar voor het eerst in handen van het Fonds Podiumkunsten. Een open oproep bood ruimte voor zowel eigen aanmeldingen als nominaties van anderen, met 87 aanmeldingen tot gevolg. Daaruit werden in totaal 31 musici als kanshebber aangemerkt. De jury, Cécile de Vos, Mike Bindraban, Bart Maris, Marieke Meischke, Maite Hontelé, Shishani Vranckx, Raluca Baicu en Adrie Braat, koos uit de genomineerden de winnaar: "Vanuit een sterke liefde voor zijn wortels, startende bij de muzikale erfenis van zijn vader, heeft ...vervolg op de volgende pagina linksboven

BEP 2022 (vervolg)

Snijders een grote nieuwsgierigheid naar nieuwe ontwikkelingen. De connectie met de jongere musici is voor hem essentieel. (...) Hij is een genereus musicus die ervoor zorgt dat ook andere musici kunnen stralen." Ronald Snijders is een veelzijdig musicus. Hij vermengt de Surinaamse muziekstijlen kaseko en kawina met jazz, funk en soul.

Smoke Jazz Club (NY) heropent

De New Yorkse Smoke Jazz Club (ook bekend van het gelijknamige platenlabel Smoke Session Records) heropent op 21 juli. De club was vanwege de coronapandemie twee jaar gesloten. De heropening wordt verricht door saxofonist George Coleman. Hij speelt er vier avonden. Daarna volgen tot september vierdaagsen van onder anderen het Bobby Watson Quartet, Louis Hayes & The Cannonball Legacy Band, Rudresh Mahanthappa Trio: Charlie Parker Celebration en het Al Foster Quintet, dat bovendien een nieuwe cd in de reeks 'Smoke Sessions' zal presenteren. Tijdens de periode van de gedwongen sluiting is de club verbouwd, zodat er nu meer ruimte is. Eigenaar Paul Stache: "Smoke Jazz Club has so much history. Despite the struggles of the last few years, we just knew that the music couldn't stop here. The past couple of years have not been easy for anyone, but having live music back in the club with everyone together, musicians and listeners, seems like a turning point."

Leden Gadd Gang weer even bijeen

Een aantal leden van de Gadd Gang, een jaren tachtig-groep van drummer Steve Gadd, is opnieuw bijeengekomen om een plaat te maken met de WDR Big Band. Het waren, behalve Gadd zelf, bassist Eddie Gomez en baritonsaxofonist Ronnie Cuber. Het orkest stond tijdens dit project onder leiding van Michael Abene. Het resultaat verschijnt eind september onder de titel 'Center Stage' bij Leopard Records. De Gadd Gang timmerde aan de weg als fusion-groep en had verder gitarist Cornell Dupree en pianist Richard Tee in de gelederen.

Gemeentesubsidie voor Heerlen Jazz

Heerlen Jazz krijgt dit en volgend jaar een waarderingssubsidie van de gemeente Heerlen. De stichting gebruikt het geld om concerten (jazz en geïmproviseerde muziek) en de Heerlen Jazzmaand te organiseren. Dat gebeurt op diverse podia in de stad.

GEEN SUBSIDIE VLAAMSE GEMEENSCHAP VOOR FESTIVALS JAZZ MIDDELHEIM EN GENT JAZZ

De festivals Jazz Middelheim en Gent Jazz krijgen de komende vijf jaar van de Vlaamse Gemeenschap geen structurele subsidie meer in het kader van het Kunstendecreet. Door dit besluit ontstaat een gat in de gezamenlijke begroting van jaarlijks 300.000 euro. Bertrand Flamang, directeur van de beide festivals, hoopt dat het gat (deels) gedicht zal worden door andere overheidssubsidies.

Flamang had de bui al zien hangen, zo vertelt hij op ATV Wilrijk: "Wij gebruiken commerciële technieken die ook worden gebruikt in meer populaire genres. Zowel qua publieksbereik, maar ook in de mix van de programmering. Dat wordt niet altijd op applaus onthaald in het subsidiecircuits." Niettemin laat hij het er niet bij zitten en blijft hij goede hoop houden: "Er bestaan andere pistes, en daarover gaan we in gesprek met de betrokken overheden: de Vlaamse, de Antwerpse en de Gentse", zegt hij in de Gazet van Antwerpen: "Het is nu aan het publiek om massaal te komen en te tonen dat wij die subsidie waard zijn." Gent Jazz is van 7 tot en met 16 juli en Jazz Middelheim (Antwerpen) van 12 tot en met 15 augustus.

Helen Sung. (Foto: Kathy Villacorta)

Helen Sung wint Charlie Parker Jazz Composition Prize

De Amerikaanse pianiste Helen Sung heeft 13 juni in New York de 23ste jaarlijkse Charlie Parker Jazz Composition Prize ontvangen. Ze kreeg deze tijdens de Jazz Composers Workshop Summer Showcase in Dizzy's Club. Sung's 'Jazz Portraits: II. Wayne Shorter' was een van de acht nieuwe composities die tijdens de workshop werden geschreven en waaruit de prijswinnende werd gekozen. In de jury zaten onder anderen Marcus Printup, Michael Abene en Rufus Reid. Helen Sung kreeg een geldbedrag van 3.000 dollar om een stuk te schrijven dat tijdens de Workshop van volgend jaar wordt uitgevoerd. De Charlie Parker Jazz Composition Prize is een initiatief van de BMI, een Amerikaanse auteursrechtenorganisatie. De onderscheiding wordt sinds 2000 uitgereikt tijdens de BMI Jazz Composers Workshop. Eerdere prijswinnaars waren onder anderen bassist Rufus Reid en trombonist Darcy James Argue.

Jazzpodium De Tor blijft samenwerken met Mystiek Theater

Het Enschedese jazzpodium De Tor is weer terug in het eigen pand. Door de coronabeperkingen was dat te klein voor concerten en werd de afgelopen jaren uitgeweken naar het Mystiek Theater. Die samenwerking is zo goed bevallen dat de jazzclub van dit podium gebruik blijft maken. "Met name de wat grotere bezettingen blijken in Mystiek heel erg goed tot hun recht te komen, terwijl de wat kleinere, 'intieme' bezettingen van bijvoorbeeld trio's en kwartetten in De Tor beter klinken", aldus een nieuwsbrief van De Tor.

Kid Ory op een platenhoes.

Edward 'Kid' Ory opgenomen in Enkhuizer 'Jazzwalk of Fame'

Als eerbetoon aan trombonist Edward 'Kid' Ory is op 11 juni een tegel met zijn naam onthuld in de Enkhuizer 'Jazzwalk of Fame'. De tegel werd onthuld door wethouder Jan Franx, tijdens de tweede dag van het driedaagse Jazzfestival Enkhuizen. De Jazzwalk of Fame is te vinden op het Venedie en werd in 2008 geopend op initiatief van de plaatselijke Sgt. Pepper's Jazz-Club. Onder anderen zangeres Ella Fitzgerald, kornettist Buddy Bolden, de Original Dixieland Jass Band, klarinetist Benny Goodman en orkestleider Glenn Miller hebben een tegel.

MJO maakt cd met Marjorie Barnes

Het Millennium Jazz Orchestra heeft medio juni in de Hilversumse Wisseloord Studio's een nieuw album opgenomen met zangeres Marjorie Barnes. Op de plaat komt een collectie standards uit het 'American Songbook' te staan. De cd wordt in het voorjaar 2023 uitgebracht door Zennez Records.

VERVOLG BERICHTEN OP PAGINA 22

Jeroen van Vliet in 2014. (Foto: Tom Beetz)

JEROEN VAN VLIET SCHRIJFT 'TUNE' VOOR BEAUFORTHUIS IN AUSTERLITZ

Pianist Jeroen van Vliet heeft 19 juni in het Beauforthuis te Austerlitz een door hem geschreven 'Beauforttune' gepresenteerd. De 'Beauforttune' zal worden gebruikt als pauzebel van het podium en zal te horen zijn bij het bezoeken van de website. De 'tune' is onderdeel van een grotere compositie die Van Vliet voor het Beauforthuis schreef.

Het Beauforthuis is ruim dertig jaar een podium voor Nederlandse en buitenlandse artiesten. Van Vliet: "Ik probeer de kleurrijke, veelzijdige geschiedenis van het Beauforthuis te vieren, die gaat van pop naar kleinkunst en van jazz naar wereldmuziek. Mijn compositie bevat een Spaans getint stuk en een stuk dat Arabisch aandoet. Een spannend onderdeel van de opdracht was om er een eigen tune in te verwerken." (bron: persbericht) Bij de eerste uitvoering van de 'Beauforttune' waren bassist Frans van der Hoeven, oud-speler Nawras Altaky, celliste Annie Tangberg, saxofoniste Kika Sprangers, trompettist Koen Smits en percussionist Afra Mussawisade van de partij. Van Vliet zelf bespeelde het originele Beaufortpijorgel uit 1949, een harmonium uit 1881 en de Fazioli-vleugel van het podium.

Bekijk hier een video over de 'tune': <https://bit.ly/30EhJd0>

NEDERLANDSE FORMATIE HALF EASY TRIO IN FINALE B-JAZZ 2022

De Nederlandse formatie Half Easy is geselecteerd voor de finale van het concours B-Jazz. Dat vindt dit jaar op 8 en 9 juli plaats tijdens het festival Gent Jazz. De andere finalisten zijn Latitude (België), Michelangelo Scandroglio Quintet (Italië), O.N.E. (Polen), Matthias Van den Brande Trio (België) en Michele Frascà Group (Italië).

Half Easy en O.N.E. werden door een internationale jury uit de aanmeldingen voor het concours geselecteerd. De Belgische groepen doen mee als winnaar van de voorronde tijdens Leuven Jazz en de Italianen als winnaar van het Spaanse concours Getxo Jazz (Michelangelo Scandroglio) en als afgevaardigde van het Saint Louis College of Music in Rome (Michele Frascà). De winnaar van B-Jazz mag optreden in Spanje, Italië en België. De naamgever van de eerste prijs, Albert Michiels, was ooit de initiator van het concours, dat toen nog onder de naam Jazz Hoeilaart plaatsvond.

JAZZ OP PAPIER

FRANS MIJTS

Frans Mijts op de hoes van de single met zijn muziek voor de reclame van Kant en Klaar-meubelbouwpakketten.

Zoals het vorig nummer al meldde is Frans Mijts overleden. Het ligt voor de hand dat, naast het werk voor zijn opnamestudio in Blaricum, vooral zijn commerciële activiteiten worden genoemd. Mensen zoals hij komen niet in de publiciteit en zeker niet in jazzbladen, waar voor makers van jingles en hotelmuziek uiteraard helemaal geen plaats is. Hij had er zelf ook weinig behoefte aan. In het waarschijnlijk door hemzelf opgesteld lemma in het handboek voor de Nederlandse jazzwereld (1978) laat hij zijn instrument, de trompet, bescheiden volgen door het woord 'lead'. Met andere woorden, hij voelt zich geen jazzsolist. Eenzelfde beeld komt naar boven in een tweetal aan hem gewijde artikelen van recente datum: een interview door Cees Mentink in het kwartaalblad Aether (nummer 139 van april 2022) en een necrologie door Marcel van Lieshout in de rubriek 'Het eeuwige leven' in de Volkskrant van 16 juni jl. En toch is hij voor de jazz, in casu de bigbandmuziek, van belang geweest.

Als geboren Hilversummer zat hij dicht bij het vuur. Hij kreeg een gedegen theoretische muziekopleiding en voor het trompetspel tekende de door de wol geverfde Harry Sevenstern. Hij was amper de twintig gepasseerd toen de NCRV hem vroeg een band samen te stellen. Voor die omroep een uitzonderlijk voorstel, want die had zich tot dan toe verre gehouden van de jazztraditie. Om associaties met die verfoeide muziek te vermijden werd gekozen voor een neutrale naam, het Ritmisch Koperorkest, een naam die overigens ook jazzliefhebbers op het verkeerde been gezet moet hebben. In werkelijkheid was het gewoon een bigband, zij het aanvankelijk zonder rietsectie.

Vele radio-uitzendingen volgden. Wij bespraken er destijds een voor het blad Rhythme. Misschien kan de recensie ertoe leiden na te gaan of er van al die uitzendingen nog een of meer bewaard zijn gebleven.

[Frans Mijts en zijn Ritmisch Koperorkest, beluisterd op 23 november 1960 van 12.33 tot 12.53 uur, NCRV, Hilversum 1:](#)

'Reeds ruim een jaar komt men in de programmabladen nu en dan de naam van Frans Mijts tegen als leider van een orkest, voornamelijk opgetrokken uit koperinstrumenten. Er is aan deze aankondiging door sommigen misschien te weinig aandacht besteed, wat zijn oorzaak kan hebben in de naam, die te veel doet denken aan een fanfareorkest; bovendien leken titels als Pinocchio en Mrs. Prillebeen niet in het idioom van big band jazz thuis te horen. Het koper bevat omvat vijf trompetten, vier trombones en een Franse hoorn; verder zijn hier nog aan toegevoegd: een fluit of sax, vibrafoon, xylofoon of marimba (bespeeld door Rob Meyn) en een ritmegroep van drie man. De dus uit vijftien musici bestaande band wordt aangevoerd door een jong leider, die tevens deel uitmaakt van de trompetsectie. Deze Frans Mijts heeft zijn sekties tot zo'n homogeen geheel weten samen te smelten, dat elke passage of felle uithaal vrijwel feilloos wordt uitgevoerd. De hele band speelt met een pit zoals we maar zelden horen in ons radiowereldje. Daarbij komt nog, dat de band musici bevat als Rudy Bosch, Tommy Green (tb) en Wim Kuilenburg (tp), mensen die ook deel uitmaken van tal van andere radio-orkesten, zoals The Ramblers, The Skymasters en Malando.

'De arrangementen laten niet veel ruimte open voor solistische prestaties, maar des te groter is het genoegen bij het luisteren naar het samenspel, waarbij de arrangementen opvallen door hun grote variatie in tempi, klankkleur en bovenal door hun frisheid.' (Jan J. Mulder in Rhythme, jrg. 12, nr. 135, dec. 1960)

Jan J. Mulder

Bekijk hier een video van het Hobby Orkest met Frans Mijts (op 2.13 min):
<https://bit.ly/3yrGYKs>

JAZZ OP DE PLAAT

ALTERNATIVE GUITAR SUMMIT Honoring Pat Martino, volume 1 HighNote Records

Het verhaal van de Amerikaanse jazzgitarist Pat Martino (1944-2021) is bijzonder. Op zijn vijftiende speelde hij al als professional. Hij werd met name in de jaren zestig en zeventig bekend door zijn samenwerking met jazzorganisten. In 1980 onderging Martino een operatie die leidde tot totale amnesie. Pat kon geen noot meer spelen. Zijn geheugen was leeg. Hij slaagde erin met computers, steun van vrienden en luisteren naar zijn eigen werk zich de kunst van het gitaarspelen weer eigen te maken en ging weer volop aan de slag als beroepsgitarist. Hij maakte opnieuw succesvolle albums waaronder het toepasselijke 'The Return' (1987).

Nog voor het overlijden van Martino, na een lang ziekbed in november 2021, brachten veertien gitaristen een ode aan de meester door - als solist of als duo - zijn werk op te nemen, begeleid door slagwerk en bas. De door Joel Harrison geproduceerde tracks zijn nu verschenen op cd onder de titel 'Honoring Pat Martino, volume 1'. Het album bevat negen stukken. De gitaristen noemen zich Alternative Guitar Summit. Allen interpreteren het werk van de meester op hun eigen manier, maar ze blijven dicht bij het origineel, zoals het hoort op een 'tribute'. Het resultaat is een groovy plaat met uitgelezen jazzgitaarspel.

Hans Invernizzi

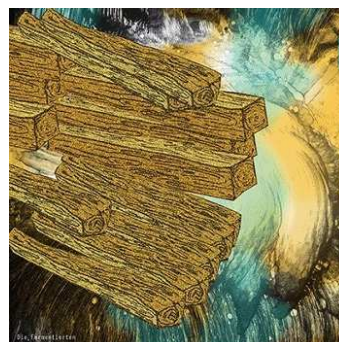
Bezetting:

Rez Abbasi, Sheryl Bailey, Peter Bernstein, Paul Bollenback, Ed Cherry, Nir Felder, Fareed Haque, Joel Harrison, Russell Malone, Jeff Miles, Oz Noy, Adam Rogers, Kurt Rosenwinkel, Dave Stryker (elektrische en akoestische gitaren).

Bekijk hier een video over het album:
https://www.youtube.com/watch?v=7LGOM4I4_UA

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

DIE FERMENTIERTEN Ghost Ship Veto Records

Hoe tragisch kunnen dingen soms lopen. Tussen 12 en 14 juli 2021 zat het jonge Zwitserse trio Die Fermentierten in de studio om hun debuutalbum 'Ghost Ship' op te nemen. Twee dagen later kwam gitarist Valentin Baumgartner om bij een auto-ongeluk. Dat maakt deze cd meteen de zwanenzang van de veelbelovende band. Want het drietal maakt vrolijke, energieke muziek waar de levenslust vanaf spat. De bassax van Lino Blöchlinger speelt daarbij een geluidsbepalende rol. Vanaf de eerste noten van de openingstrack, 'Bring me boiling water', geeft hij een knetterend statement af met zijn machtige instrument. Met de rauwe gitaar van Baumgartner en het strakke drumwerk van Sommer klinkt de groep hier als een 21ste-eeuwse versie van Last Exit (de supergroep rond saxofonist Peter Brötzmann). Er zijn meer tracks die dat gruisige mengsel van punk, rock en impro bevatten, en associaties met hedendaagse groepen als The Thing en Gorilla Mask doemen daarbij op. Toch zijn de Zwitsers wat speelser en horen we ook tracks met de nodige lyriek, zoals de song 'Three eyes no soul' waarin we Baumgartner even als zanger horen. Aanstekelijk is 'Hannibal's elephant walk' dat tegelijk een elegant en koddig dansje is met een hoofdrol voor de bassax. De titel lijkt te refereren aan Henry Mancini's heerlijke 'Baby elephant walk'. Het gegeven dat het trio definitief in de geschiedenis bijgeschreven moet worden, maakt de vrolijkheid natuurlijk wel navrant.

Herman te Loo

Bezetting:

Lino Blöchlinger (altsax, bassax), Valentin Baumgartner (gitaar, effecten, zang), Tobias Sommer (drums).

Luister hier naar tracks van het album:
<https://www.veto-records.ch/releases.php>

MATHIAS HEISE QUADRILLION

Quadrillion

Giant Sheep Music

Ik betrap mezelf op sterke sympathieën en antipathieën ten opzichte van het geluid van verschillende muziekinstrumenten. Zo associeer ik de dwarsfluit in mijn hoofd altijd het eerst met bierreclames en Berdien Stenberg. Volstrekt ten onrechte, want ik ben fan van fluitisten als de vroege-jazzrock-Chris Hinze, modernist Henry Threadgill en swinger Ronald Snijders. Iets dergelijks heb ik ook met de mondharmonica. Dan hoor ik toch vooral luchtige deuntjes met een kunstfluit en veel galm. Ook ten onrechte, want hebben wij niet de fenomenale Hermine Deurloo, die de chromatische mondharmonica een nieuw leven heeft ingeblazen? Vol verwachting stortte ik mij dan ook op het album 'Quadrillion' van de jonge Deen Mathias Heise met zijn gelijknamige band Quadrillion.

Van Heise wordt in eerste instantie gezegd dat hij een virtuoos is op de chromatische mondharmonica. Wat maakt deze jonge Deense componist dan van de in mijn oren zoetige harmonica-sound? Wie schetst echter mijn verbazing wanneer in het eerste nummer van het album, 'Blue city', de mondharmonica volledig afwezig is. Een lekker swingend, goed in het gehoor liggend stuk jazzrock met een prominente rol voor een elektrische piano. Daar zit tevens de clou: Mathias is ook een begenadigd toetsenist. In het tweede nummer van het album, 'Bad luck', word ik op mijn wenken bediend. Over een groovende bas speelt Mathias unisono met gitarist Mads Christiansen een virtuoos thema. Mathias is niet alleen een begenadigd instrumentalist, maar ook een fijne componist. Het derde nummer van het album doet zijn naam eer aan: 'Soft mind', een easy listening-nummer met een hoofdrol voor de harmonica en helaas ontkom ik dan toch niet aan de zoetige bijmaak van het instrument. Ik ga op zoek naar de rafelrand van de harmonica, maar vind hem niet in ieder nummer op dit album, dat vooral bestaat uit goed in het gehoor liggende 'well made' jazzrock. Zoals gezegd, Mathias is een begenadigd componist, wat in een nummer als 'The beast' goed te horen is en hij heeft zich omringd met een goed stel instrumentisten. Niets mis mee, met als heerlijke uitsmijter 'Hopeful monsters' met een funky blazerssectie die het geheel lekker body geeft. Mijn conclusie is dat de chromatische mondharmonica goed meedoet in deze fusion.

Jaap Lampe

Bezetting:

Mathias Heise (chromatische mondharmonica, toetsen), Mads Christiansen (gitaar), David Vang (bas), Aksel Stadel Borum (drums).

Het nummer 'Bad luck' in een live-uitvoering:
<https://www.youtube.com/watch?v=hC76mTOaKRI>

CHARLES LLOYD

Chapel

Blue Note

Er deugde weinig van hem in de tijd van de jazzpolitie; sla de kritieken uit de jaren zestig en zeventig er maar op na. Saxofonist Charles Lloyd was blank én geïnspireerd door de zwarte John Coltrane. Erger was nog, dat hij een lichtshow meenam en volle zalen trok. Foei! Evenals bij Dave Brubeck gingen in sommige recensies inhoudelijke muziekcritiek en persoonsvernietiging in elkaar over. En in beide gevallen waaide de hatelijkheid over. Brubeck werd een gerespecteerde veteraan en inmiddels is Lloyd dat ook. Geen mens - behalve oudere zeurpieten - weet nog hoe ze ooit onderuit werden gehaald. Lloyd deed in de jaren zeventig steeds minder aan muziek maar werd daarna dankzij het extroverte jeugd wonder Michel Petrucciani weer naar het podium getrokken. Daar wordt hij sindsdien met enkele tussenpozen gesignaleerd: een hippieachtige oudere man die de Coltrane-imitaties achter zich heeft gelaten, gewoonlijk in prima gezelschap. Hij is nu 84 en van zins dit jaar drie albums in trio-bezettingen uit te brengen. Dat worden trio's met wisselende bezettingen. De eerste is deze: met dus gitarist Bill Frisell als tweede solist en bassist Thomas Morgan als degene die alles bij elkaar houdt. Er wordt wat voorzichtig gespeeld - oei, zo dadelijk hebben de burens er last van - maar dat houdt je toch met drumloze trio's.

De leider speelt vooral in het hoge register van de tenorsax. Hij houdt van langzame, plechtige melodieën die hij graag met veel nootjes omspeelt. Gelukkig is zijn geluid niet te dunnetjes, daar in de hoogte, en brengt hij ook wat lange noten legato tot klinken. Van het selecteren van repertoire is werk gemaakt. We horen de ballad 'Blood count' die Billy Strayhorn op zijn sterfbed schreef, en daar weten Lloyd cum suis wel raad mee. Er zijn drie eigen stukken van de leider bij, waarin Lloyd ook bloemrijk de dwarsfluit bespeelt.

Het oude Cubaanse liedje 'Ay amor' was in vroeger tijd bij de critici extra fout gevallen. Want naast de eerder genoemde bezwaren is er ook nog een melodie als een langzame versie van 'Paloma blanca', de tophit van de George Baker Selection. Lloyd melkt die melodie helemaal uit, net zoals Coltrane dat deed op zijn 'Ballads'-album.

Frisell krijgt overigens alle ruimte. Voor een sophisticated soort folk - maar dan zonder die eeuwige kampeerakkoorden - en verfijnd chord-melody-spel, dat we kennen van Joe Pass. De gitaar wordt dan een eenmansorkest. Soms is een van de lange tracks al halverwege als Lloyd invalt. Zo'n gitaarfeature is 'Dorotea's studio'. Sympathiek van de leider: een stuk dat is genoemd naar de werkruimte van zijn vrouw én waarin een van de sidemen mag excelleren. **Jeroen de Valk**

Bezetting:

Charles Lloyd (tenor- en sopraansax, fluit), Bill Frisell (gitaar), Thomas Morgan (bas).

JAZZ AT BERLIN PHILHARMONIC XIII
Celebrating Mingus 100
Act Music

In april van dit jaar zou de eigenzinnige maar briljante bassist, pianist en componist Charles Mingus (1922-1979) honderd zijn geworden. Reden voor de groep Jazz at Berlin Philharmonic XIII om live in de Philharmonie in Berlijn zes lange en bewerkelijke composities van de oude meester op te nemen. De melodieuze en ritmisch sterke stukken sprankelen omdat ze met groot enthousiasme worden gebracht door een hecht gezelschap onder leiding van blazer Magnus Lindgren en bassist Georg Breinschmid. Het is goed te horen dat de band op creatieve wijze invloeden verwerkt uit de blues, bebop en swing - en zelfs een beetje New Orleans jazz toevoegt. Niet verwonderlijk want Mingus verwerkte ook allerlei stromingen in zijn werk. De musicus staat bekend als een lastig iemand die agressief kon zijn maar ook allervriendelijkst - en iets van die eigenschappen is terug te horen in de krachtige maar liefdevolle aanpak van de negen muzikanten. Een waardig tribute, al met al, voor iemand die slechts 56 werd maar een legende is in de jazz.

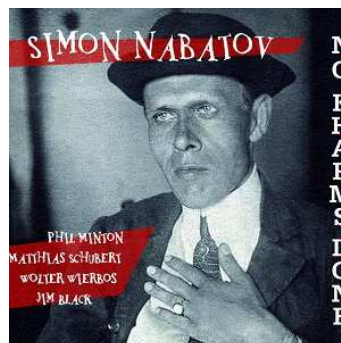
Hans Invernizzi

Bezetting:

Magnus Lindgren (baritonsax, basklarinet), Georg Breinschmid (bas), Tony Lakatos (tenorsax), Jakob Manz (altsax), Matthias Schriefl (trompet), Shannon Barnett (trombone), Gregory Hutchinson (drums), Danny Grissett (piano), Camille Bertault (zang).

Luister hier naar 'Better get it in your soul':
<https://bit.ly/3OUDKUW>

SIMON NABATOV
No Kharms Done
Leo Records

In 2005 maakte de Duits-Russische pianist Simon Nabatov een album rond het werk van de Russische absurdist Daniil Charms (1905-1942): 'A Few Incidences'. Daaruit bleek hoe goed het werk van de schrijver zich leende voor geïmproviseerde muziek. Zeventien jaar later ligt er nu een nieuwe cd met hetzelfde werk als uitgangspunt: 'No Kharms Done'. Overeenkomsten zijn het stemgeluid van de onvertroffen Phil Minton en de aanwezigheid van een Nederlandse topinstrumentalist: trombonist Wolter Wierbos. Met saxofonist Matthias Schubert en de Amerikaanse slagwerker Jim Black als vierde en vijfde man heeft Nabatov een gezelschap om zich heen geformeerd dat een enorm klankpalet tot zijn beschikking heeft, van schurende geluiden tot wonderschone melodielijnen. Dat laatste is goed te horen in het slotstuk van het album, 'I don't like children'. Wierbos toont zich hier van zijn meest lyrische kant in een perfecte ballad, die door Minton van vervreemdende kanttekeningen wordt voorzien middels de ironische tekst. 'Petra' etaleert beide kanten van het spel van Wierbos en Schubert. In 'Scratching song' komen tekst en muziek het best bij elkaar, want het maken van krabbende geluiden bij de jeuk van Charms is de heren wel toevertrouwd. Minton is overal aanwezig met zijn kneedbare stem, die heerlijk zoetgevoisd kan brommen à la Tom Waits in 'Watchman', hilarisch uitpakt in 'Nonsense' of een kinderrimpje neerzet in 'A Man left his house'. Met de elektronica en het kleurende slagwerk van Black dat ook uitstekend kan grooven ('Hunger') en het virtuoze pianospel van de leider/componist biedt het album meer dan voldoende ingang voor herhaalde beluistering en verdieping.

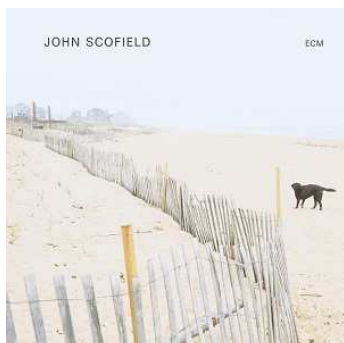
Herman te Loo

Bezetting:

Phil Minton (stem), Wolter Wierbos (trombone), Matthias Schubert (tenorsax), Simon Nabatov (piano), Jim Black (drums).

Beluister hier tracks van het album:
<https://bit.ly/3AgfSHT>

JOHN SCOFIELD
John Scofield
ECM Records

Hij loopt al heel, heel lang mee in het Amerikaanse jazzcircuit, John Scofield (1951). En de lijst van grote namen met wie hij niet speelde is aanzienlijk korter dan de lijst met samenwerkingen. Eén ding deed de grootmeester op de gitaar echter nog niet: een soloalbum opnemen. Maar het is dan toch gebeurd. Begeleid door zelf op een loopmachine opgenomen partijen neemt Scofield ons mee door zijn lange carrière met eigen werk en onder meer interpretaties van Buddy Holly's 'Not fade away', Hank Williams' 'You win again' en Keith Jarrett's 'Coral'. Scofield maakte zelfs een juweeltje van de traditionaal 'Danny boy'.

De solo-cd heet gewoon 'John Scofield'. Geen bijster originele titel, maar zij dekt volledig de lading. Je hoort alleen hoe John zijn snaren beroert. Relaxed en zonder enige vorm van overdrijving of opscheperij. De begeleidingspartijen zijn zeer sober; het solowerk is ook van een ascetische schoonheid. En al waagt de man zich dan aan rock & roll en country; het blijft allemaal pure jazz wat je hoort. Het swingt ongenadig en dat is toch verrekke knap als je je niet laten begeleiden door bas en drums. Een paar welgekozen gitaarakkoorden zijn voldoende om Scofield's briljante soleren te ondersteunen.

Hans Invernizzi

Bezetting:

John Scofield (gitaren, looper).

Beluister John Scofield in 'Honest I do':

<https://www.youtube.com/watch?v=fRkTA5pLx3Y>

CLAUDIO SCOLARI PROJECT
Don't Know
Principal Records

Een hardwerkende groep. Zo kun je het kwartet van de Italiaanse jazzmuzikant Claudio Scolari gerust noemen. De vier produceren cd's aan de lopende band. In een beperkte periode namen de mannen zes albums op. Nummer zes heet 'Don't Know' en bevat, net als de vorige platen, geïmproviseerde stukken met veel slagwerk en elektronische klanken. Het geluidsbeeld wordt verder bepaald door piano- en trompetspel en een elektrische bas. De ideeën voor de tracks komen uit de koker van Claudio, maar het eindresultaat kwam tot stand door intensieve en creatieve samenwerking. De melodische variatie komt voor rekening van toetsenist Daniele Cavalca. Met zijn trompet voegt Simone Scolari niet heel spannende partijen toe. De lijnen die hij produceert integreren wel fraai in de bas-, slagwerk- en synthspatronen. De muziek van het Claudio Scolari Project moet je liggen. De elf titels zijn niet echt toegankelijk en vooral technisch heel knap gemaakt, maar ze emotioneren, swingen of verleiden niet. Zijn echter wel een treffend voorbeeld van een typisch Europese intelligente doorontwikkeling van de aloude jazztradities met moderne sounds en ritmes. Maar op een feestje zul je de cd niet snel opzetten.

Hans Invernizzi

Bezetting:

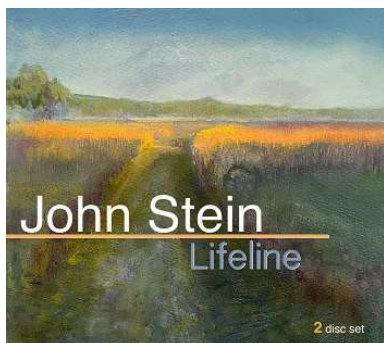
Claudio Scolari (drums, synth programmering), Daniele Cavalca (drums, live synths, Fender Rhodes, piano), Simone Scolari (trompet), Michele Cavalca (elektrische bas).

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=BoDwss6Mso0>

JOHN STEIN
Lifeline
Whaling City Sound

Bezetting:

John Stein (gitaar),
 Ken Clarke (Hammond B3),
 Fernando Brandão (fluit),
 Ron Gill (zang),
 David 'Fathead' Newman (sax, fluit),
 Keala Kaumeheiwa,
 Dave Zinno, John Lockwood (bas),
 Greg Conroy, David Hurst,
 Zé Eduardo Nazario (drums).

John Stein live met zijn trio:

<https://bit.ly/3ubHWb2>

SPOTIFY AFSPEELLIJST Jazzflits 379

Wij maakten voor u in Spotify een afspeellijst met nummers uit de in dit nummer besproken albums. Klik hier om de selectie te beluisteren:

<https://spoti.fi/3OMQg0s>

De Amerikaanse jazzgitarist John Stein presenteerde onlangs de dubbel-cd 'Lifeline'. Deze dubbelaar is een compilatie van een oeuvre van zo'n twintig eerder uitgebrachte albums, dus inderdaad een soort 'lifeline'/levensloop.

Ik draaide de cd's in de auto tijdens een lange rit en kwam al gauw tot de conclusie dat alles aan deze plaat gewoon 'lekker' is. Waar ik bij andere cd's na een nummertje of zes geconcentreerd luisteren wel eens verlang naar een moment van stilte bleef ik bij dit album lang doorluisteren.

Dit is gewoon 'goeie jazz', gestoeld op de traditie. Stein put uit het zogenoemde 'real book', de verzameling van standards die de tand des tijds hebben doorstaan. 'On Green Dolphin Street', 'You'd Be So Nice To Come Home To', 'Invitation', 'Nica's Dream' zijn zo maar wat titels die de gemiddelde jazzliefhebber wel zal herkennen. Steins eigen composities – en dat zijn er nogal wat – zijn gebaseerd op deze stijl. Hij blijkt zo'n twintig jaar als docent harmonieleer aan het befaamde Berklee College of Music verbonden te zijn geweest, dus het verbaast niet dat hij het spel met de akkoordverbandingen uitstekend beheerst. Duidelijk wordt ook dat Stein liefhebber is van de Braziliaanse harmonische rijkdom van Jobims en diens companen. Swing, bossa, funky materiaal, er wordt moeiteloos geschakeld en het verveelt niet gauw.

Een smaakvolle plaat. Gitarist John Stein is een interessante, bescheiden op-en-top vakman.

Op Berklee heb je de beste musici voor het uitkiezen, en als er ergens degelijk wordt lesgegeven en gespeeld vanuit de traditie is het wel daar, waar Stein als dertiger zelf ook studeerde. Het album swingt dan ook als een trein, geen enkel nummer uitgezonderd. Wat verder sterk is aan de plaat is de variatie in bezetting. Natuurlijk horen we het gitaartrio als basis, maar ook het hammondorgel komt voorbij, er wordt fantastisch fluit gespeeld, af en toe haken trompet en sax aan, en er wordt ook nog gezongen. De 'timing' van alle spelers is ronduit dik voor elkaar en kan in feite als educatief materiaal eindeloos worden bestudeerd. Het enige waar ik op een gegeven moment wel behoefte aan kreeg waren de rauwe momenten waarop een solist of de hele band echt uit zijn dak gaat. Ergens bij een bluesje op de tweede cd gebeurde dat even, onder meer met een waanzinnige toetsensolo, maar door de bank genomen wordt er ietwat academisch gespeeld: superdegelijk, maar ook beheerst en 'clean' – zoals Steins gitaargeluid dat zelf ook is. Onze eigen Anton Goudsmid kan spugend en gierend een zaal tot ontploffing brengen, dat zie ik de meer introverte John Stein nog niet zo 1-2-3 doen. Daar moet ik wel bij aantekenen dat de cd een totaal ander medium is dan het podium. Improviseren in de studio, waar elke noot genadeloos gehoord wordt is echt geen kattenpis. De tijdlijn is niet helemaal duidelijk, maar John Stein werd – zeg even – een aantal jaren geleden getroffen door een zeldzame auto-immuunziekte en lag meerdere weken op de IC. Gitaarspeelen ging niet meer en de revalidatie duurde lang. Langzamerhand kreeg hij zijn motorische vaardigheden weer terug, maar hij werd wel gedwongen zijn speelstijl te veranderen. Hij gebruikt zijn gitaar als onderdeel van zijn therapie, en dat vind ik eigenlijk een prachtige levensinstelling. Kortom, een smaakvolle plaat van een interessante, bescheiden op-en-top vakman.

Bart Noorman

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ OP HET PODIUM

INJAZZ

Datum en plaats:

23 juni 2022
Diverse podia,
Rotterdam.

Op 22 juni werd in het Bimhuis, Amsterdam de aftrap gegeven van InJazz, de jaarlijkse netwerkbijeenkomst voor organisatoren, journalisten, musici en studenten, ter promotie van de jazzsector in Nederland. Het publiek kon 's avonds luisteren naar gratis toegankelijke concerten van jonge makers. Op de tweede dag werd het evenement vervolgd in Rotterdam. Er werd vergaderd en er waren workshops, maar het spannendste moment van de dag was de bekendmaking van de winnaar van de Boy Edgarprijs 2022. Dat is Ronald Sniijders, die in Verhalenhuis Belvédère werd bejubeld. Een citaat uit het juryrapport:

"Fluitist, componist en etnomusicoloog Ronald Sniijders wordt geprezen als pleitbezorger voor verbeelding en ambassadeur voor niet-aflatende nieuwsgierigheid." De belangrijkste prijs op het gebied van jazz en geïmproviseerde muziek krijgt hiermee een winnaar om trots op te zijn. Sniijders loopt al veertig jaar mee in Nederland en heeft zijn sporen verdiend, als muzikaal ondernemer van formaat. Kleur, poëzie en verbeeldingskracht geven warmte en persoonlijkheid aan zijn veelzijdige werk. Het is niet overdreven om hem een vindingrijke en overproductieve laborant van etnische assemblagekunst te noemen. Eenvoud is de grootste kracht in zijn omvangrijke oeuvre.

De ambities en ideeën van Ronald Sniijders (Paramaribo, 1951) zijn nog lang niet opgedroogd. Zijn geldprijs zal hij gebruiken om zijn muzikale projecten nog beter op de kaart te zetten. De prijs wordt op 7 december a.s. aan hem uitgereikt tijdens een concertavond in het Bimhuis.

De tweede dag van InJazz werd in de avond afgesloten met een minifestival van veertien jonge bands. Daar speelden onder meer Pietre, het Suzan Veneman Sextet, Eleutheria en de Matthijs Geerts Group:

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Suzan Veneman op 23 juni tijdens haar optreden op InJazz. (Foto: Joke Schot)

De groep **Pietre** ('stenen' in het Italiaans) is opgezet door bassist Alessandro Fongaro. Hij beschrijft zijn composities als een persoonlijk dagboek, waarin hij alles verzamelde wat er tijdens de lockdowns gebeurde. Confronterend, vurig, recht voor zijn raap, liefst keihard. Noem het beton met een bewapening van kleurrijke frasen. Niets gaat netjes, wel geraffineerd ruw en quasi rommelig. Een band die bruist van dadendrang, drama en Italiaanse finesse.

Trompettiste en bugeliste **Suzan Veneman** is een bedreven componist en arrangeur, die optredens gaf in binnen- en buitenland. Nu maakt ze furore als bandleider. 'Migrations Of The Mind' is het debuutalbum van het Suzan Veneman Sextet, dat in maart uitkwam. Suzan maakt verhalende muziek met een eigen signatuur: intrigerende plots verpakt in geraffineerde arrangementen met veel diepte. Het ensemble is sterk in het zoeken naar verbinding en biedt veel individuele vrijheid. Grooves migreren tussen post bob en funk. De drie blazers op rij, geven deze groep een onweerstaanbaar timbre.

Eleutheria is een eigenzinnig ensemble met een intrigerend eigen geluid, dat in 2020 is gevormd door de Sloveense zangeres Teja Poljanšek, met (voormalige) Codarts-studenten. Eerder dit jaar wonnen ze de Erasmus Jazzprijs. Hun vocaal georiënteerde repertoire bestaat grotendeels uit eigen werk, waarin de nadruk ligt op het vertellen van verhalen, die qua temperament laveren tussen dynamiek en lyriek. De muziek krijgt diepte in expressieve arrangementen die worden verdiept door een meerstemmig achtergrondkoor.

Toetsenist Matthijs Geerts is een veelgevraagd sessiemuzikant. Met de **Matthijs Geerts Group** en het debuutalbum 'Lost In Reverse' (2021) stapte hij in de schijnwerpers. In zijn muziek worden akoestische en elektronische werelden verbonden. Dat helpt hem om hedendaagse jazz in zijn meest hybride vorm te creëren. Tijdens de pandemie had hij tijd om aan zijn eigen materiaal te werken. Hij stuurde demo's naar wat oude vrienden van Codarts. In de repetities werd de muziek verder vormgegeven. Dat mondde uit in diepe harmonische structuren en genuanceerde klanktexturen. Virtuoze muziek die met flair en een opvallende losheid wordt gespeeld. Ondanks veel snelle noten blijven de 'grooves' ademen.

Roland Huguenin

Tijdens het optreden van het Suzan Veneman Sextet vloog de bladmuziek van pianist Timothy Banchet de lucht in. 'Met opzet' verklapte hij na afloop op Facebook. Het optreden vond op 24 juni plaats in Kantine Walhalla, Rotterdam. (Foto: Joke Schot)

De Matthijs Geerts Group op 23 juni in Kantine Walhalla, Rotterdam. (Foto: Joke Schot)

FESTIVAL NORTH SEA ROUND TOWN

Datum en plaats:

23 juni tot en met 2 juli 2022
Diverse podia, Rotterdam.

Het 'fringe'-festival North Sea Round Town (NSRT), de sfeervolle aanjager van North Sea Jazz, opende op de laatste dag van InJazz. Vanaf de laatste week van juni overspoelt het Rotterdam met tal van concerten. Op tientallen locaties kun je (vaak gratis) kennismaken met de nieuwste jazzprojecten. De Deense gitarist Teis Semey is dit jaar 'Artist in focus' en treedt op met verschillende ensembles.

Wij deden eind juni een eerste greep uit het programma en bezochten vier concerten. Allereerst van de Roemeense altviolist Georg Dumitriu (23 juni). Voor de derde keer op rij kreeg hij van NSRT de opdracht om een improviserend ensemble samen te stellen om een ruimtelijke klanksculptuur op locatie vorm te geven. Het drooggevallen zwemparadijs Tropicana werd daartoe eenmalig omgetoverd tot een universum voor een 'state-of-the-art'-muziekbeleving. Het **George Dumitriu Hazard Ensemble** maakte je deelgenoot van een klankuniversum dat je sluimerend kunt ondergaan. De muziek drong diep door in het onderbewustzijn. Twee uur lang verplaatsten de zes musici zich traag door de ruimte, waarbij wisselende elementen uit de muziek samenvloeiend tot een caleidoscopisch weefsel. Een bijzondere belevenis waarbij ruimte, licht, geluid en tijd ondergeschikt lijken te raken aan je gemoedstoestand.

Toen Covid-19 toesloeg, gebruikte drummer, bandleider en componist Ruud Voesten de verplichte vrije tijd om zich te verdiepen in 'Dante Alighieri's Inferno'. Bij het schrijven van nieuw materiaal vertaalde hij 'de negen hoofdzonden' naar een programmatisch werk. Op Buitenplaats Brienenoord ging **Ruud Voesten's Ambrosia** in première (24 juni). Een verrassend nieuw kwintet dat
[...vervolg in de rechterkolom](#)

María Marín nam de zang voor haar rekening in de BvR Flamenco Bigband. (Foto: Joke Schot)

je meeneemt in bedachtzame stukken waarin een verbinding wordt gelegd tussen emotie en reflectie. Stukken met broeierige swing en rauwe improvisaties van de twee saxofonisten. Ruuds boeiende arrangementen werden fraai ingekleurd door de Wurltzer en de contrabas.

In 2011 was saxofonist, componist en arrangeur Bernard van Rossum oprichter van de **BvR Flamenco Bigband**, een oversized bigband met een flamencokern (zang, gitaar, percussie). In zijn composities en arrangementen vloeien harmonieën en ritmes uit de flamenco samen met klank en dynamiek van de bigband. De band speelde 25 juni materiaal van het kersverse derde album 'Del río a la mar'. De concertbezoekers in LantarenVenster beleefden een tijdloos avontuur. De vurige ritmiek en de harmonische sprongen van de flamenco leidden tot grooves waar de vonken vanaf sprongen. De band oversteeg zichzelf en schakelde voortdurend smaakvol op naar topniveau. Een bulería van Antonio Serrano was het summum van de avond.

Jazzpianist Miran Noh studeerde jazz- en klassieke piano. In 2019 vormde ze de groep **NOHMI**. Haar composities zijn gebaseerd op een combinatie van vroeg twintigste-eeuwse muziek en bebop. De groep speelt afwisselend in trio of kwintetbezetting. In het Batavierhuis werd 29 juni het debuutalbum 'A Bird At The Edge' gelanceerd. De vibe van haar melodieuze muziek ligt gevoelsmatig dicht bij de progressieve bop. Qua beweging en stilering zijn er echter veel elementen te horen die zijn te herleiden tot het impressionisme van Ravel en zijn navolgers. Spannende muziek die een eigen koers volgt.

Overigens is het in het kader van NSRT beslist de moeite waard om te gaan kijken naar een fototentoonstelling in de Tone & Image Gallery. Voor 'Schapowalow 100' selecteerde curator Wim van Zon 60 originele prints uit de periode 1948-1964. Susanna Schapowalow stond oog in oog met tal van legendarische jazzhelden en legde hen ongedwongen vast in alledaagse situaties rond de scene. Aldaar nog te zien t/m 17 juli, woensdag t/m zondag van 11:00 tot 17:30, Lange Nieuwstraat 191-I te Schiedam.

Roland Huguenin

PS North Sea Round Town duurt nog tot en met 10 juli.

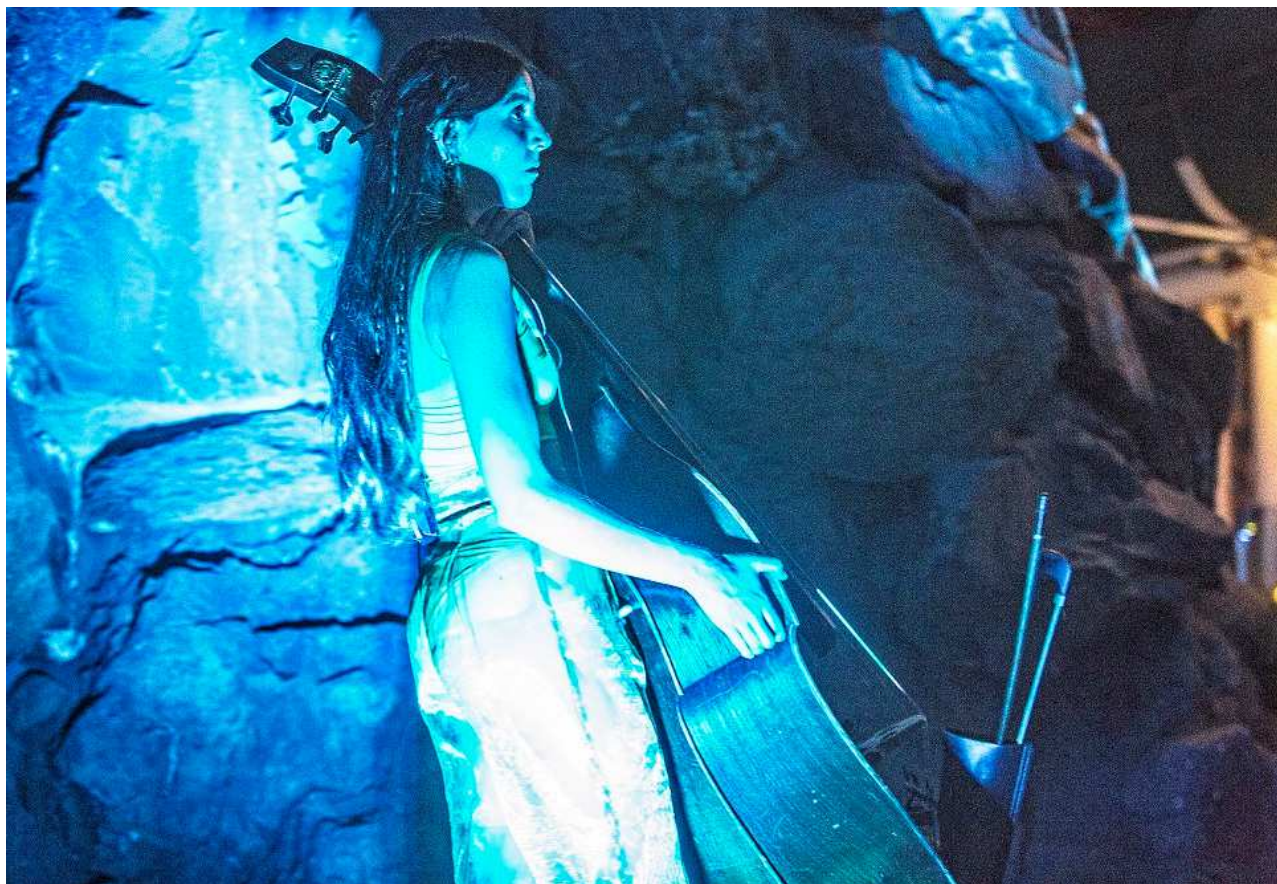
Meer info: <https://www.northsearowntown.nl/>

Joachim Badenhorst speelde als lid van de band van George Dumitriu tijdens de opening van North Sea Round Town in Tropicana. (Foto: Joke Schot)

Het George Dumitriu Hazard Ensemble, met de leider op viool (boven) en Fuensanta Méndez op bas (onder), verzorgde het openingsconcert van North Sea Round Town in Tropicana. (Foto: Joke Schot)

Twee leden van de BvR Flamenco Big Band: Arturo Ramón (flamencogitaar) en Ruven Rupic (cajon, percussie). (Foto: Joke Schot)

De band van drummer Ruud Voesten: Mo van der Does (altsax), Jesse Schilderink (tenorsax), Koen Schalkwijk (toetsen) en Tijs Klaassen (contrabas).

Teis Semey is dit jaar 'artist in focus' van North Sea Round Town. Op 1 juli presenteerde hij tijdens een Midnight Mess een nieuw eigen werk in de Rotterdamse Laurenskerk. (Foto: Joke Schot)

Semey trad onder meer op met Kit Downes op orgel en een vierkoppig koor bestaande uit Marta Arpini, Fuensanta Mendez, Sanem Kalfa en Liva Dumpe. Deze voorstelling begon om 22.00 uur. (Foto: Joke Schot).

STACEY KENT

Bezetting:

Stacey Kent (zang)
Jim Tomlinson (sax, fluiten, percussie),
Art Hirahara (piano).

Datum en plaats:

3 juni 2022,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Haar doorbraak in Nederland liet heel wat jaartjes op zich wachten, maar inmiddels is ze niet meer weg te denken en behoort zangeres Stacey Kent ook hier tot de gevestigde orde. Daar onderscheidt zij zich met een uniek eigen geluid en een zorgvuldige repertoirekeuze. Al sinds jaar en dag creëert ze met haar twee vaste begeleiders een stilistische perfectie die bijna niet meer van deze tijd is en desondanks tijdloos. Welkom in de arena voor fijnproevers.

Net zoals we dat inmiddels gewend zijn van artiesten, stond ook Stacey stil bij de effecten van corona. Een nieuw ritueel waar we allemaal beleefd begrip voor opbrengen, maar dat niet te lang moet (voort)duren. Gelukkig was de zaal uitverkocht en steeg daar een stevig geroezemoes uit op. Het zijn toch vooral de vaste rituelen die het alledaagse groots maken.

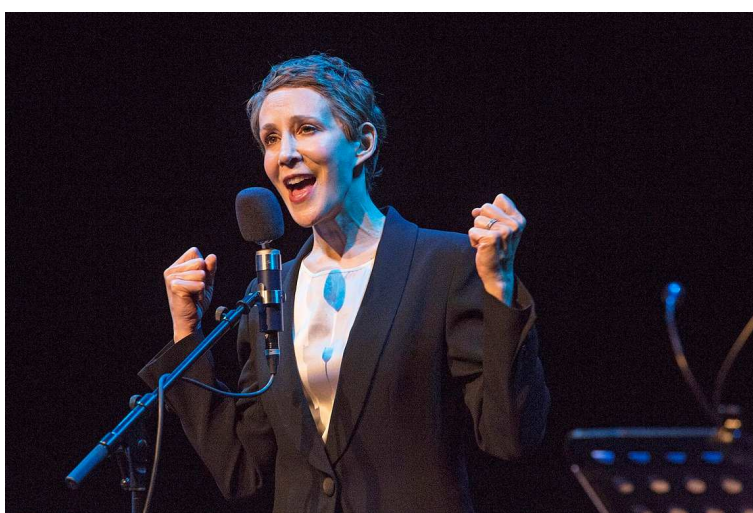
Stacey Kent bouwt met haar echtgenoot, saxofonist en fluitist Jim Tomlinson, aan een indrukwekkend oeuvre. Ze blijft zich ontwikkelen en speelt zich steeds opnieuw in de kijker met veelal overbekend repertoire dat door haar man in smaakvolle arrangementen wordt gestoken. Chemie tussen geliefden, ook in hun perfectie. Ze putten uit The Great American Songbook, bossanova, chansons en pop.

Een maand geleden werd het album 'Songs From Other Places' gelanceerd, met daarop slechts intieme duetten van Stacey Kent en pianist Art Hirahara; vijftien songs die aanvoelen als een zomerbriesje.

Ook in LV mogen we proeven van delicaat bereide miniatures, waarin elk detail een functie heeft. Stacey speelt en dweept met alle kleuren van haar expressieve stem. De liedjes worden neergezet als intieme aria's uit een groter geheel en de arrangementen versterken het verhalende spanningsveld dat Stacey in haar voordracht legt.

In een smaakvol programma komen dertien nummers voorbij, waarin we worden toegezongen in het Engels, Frans

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Stacey Kent en Jim Tomlinson. (Foto's: Joke Schot)

en Spaans. Muziek van Antonio Carlos Jobim domineert en daar valt niets op af te dingen, ook al mist er een akoestische gitaar in de bezetting. 'If you go away' (Laat me niet alleen) van Jacques Brel, in een vertaling van Rod McKuen, krijgt een nieuwe laag in het toegewijde begeleidingsspel van pianist Art Hirahara. Ook Paul McCartney's 'Blackbird' stuwt hij naar een grote hoogte.

De 'stem' van Jim Tomlinson (fluit, sax en handpercussie) is bescheiden qua présence, maar wel bijzonder geraffineerd. Zijn brede inzet gaat diep, ook al speelt hij soms maar enkele onmisbare nootjes. Tim is een toonkunstenaar die partituren laat bloeien. Vaak creëert hij een klankpalet met de reikwijdte van een veel groter ensemble. Naast subliem arrangeur is hij een kundig componist van melodieuze songs met mooie plotwendingen. In 'Waiter, oh waiter' ontstaat er een volmaakte symbiose tussen fluit en elektrische piano en is Tim een ensemble op zichzelf.

Stacey verzilvert haar stem in hoogglans. In haar hybride manier van zingen vloeien laagjes onmerkbaar samen en vormen een ultiem geheel, waarin zij de frasering van jazz en bossa combineert met de kwetsbaarheid van een singer-songwriter en de poëzie van een chansonière.

Ik genoot van dit intieme feestje van drie kunstenaars die een lange reis maken naar de top van hun kunnen.

Roland Huguenin

VARIA

Zomerjazz in Mechelen

Elke vrijdagavond tot het september is in Mechelen op het binnenplein van Het Predikheren jazz van formaat te horen. De komende weken komen onder anderen het Frank Deruytter Trio (15 juli), Montis, Goudsmit en Directie (22 juli), het Frank Vaganée Trio (12 augustus), het Secret Exit Trio (met Piet Verbist, 26 augustus), de Chris Joris Experience Revival (9 september en het Stéphane Mercier Trio (16 september).

Tord Gustavsen in 2016 in Lantaren-Venster, Rotterdam. (Foto: Joke Schot)

Jazz op zondag in TivoliVredenburg

De serie Sunday Afternoon Jazz van het Utrechtse podium TivoliVredenburg gaat komend najaar door met een reeks van negen concerten. Bijna iedere zondagmiddag staat er jazz op het programma. De reeks opent op 2 oktober met het Tord Gustavsen Trio. Een week later komt het Ambrose Akinmusire Quartet en weer een week later het Bram de Looze Trio. Ook worden onder meer het Sun-Mi Hong Quintet (27 november) en het Yuri Honing Acoustic Quartet (4 december) verwacht. Het slotakkoord klinkt op 11 december met het Peter Beets New Jazz Orchestra.

Veel funk en soul bij Loosdrecht Jazzfestival

Op het programma van het Loosdrecht Jazzfestival staat 17 september veel funk en soul. Maar er is ook jazz met saxofonist Hans Dulfer, Peter Beets Electric Band en Bart Wirtz Trio. Het geheel wordt uitgeserveerd op drie podia. Plaats van handeling is voor de zevende keer jachthaven 'Het Anker'.

Yellowjackets. (Foto: Anna Webber)

Archie Shepp en Yellowjackets op So What's Next

Onder anderen saxofonist Archie Shepp en de Yellowjackets spelen tijdens de tiende editie van het Eindhovense festival So What's Next. Ook de Britse pianist Ashley Henry, saxofonist James Brandon Lewis, het Kika Sprangers Quintet, de Guy Salamon Group, Hans Dulfer's Total Response en Bruut! zullen optreden. Het festival is van 28 tot en met 30 oktober in het Muziekgebouw Eindhoven en op diverse podia in de stad.

Meer info en meer namen: www.sowhatnext.nl

Nieuw jazzfestival in Amsterdam

"We hebben een nieuw jazzfestival opgezet in Amsterdam: Jazziam", zo berichtte ons Martijn Barkhuis alias DJ Maestro. "Zouden jullie dit in jullie blad willen opnemen?". Bij deze dan. Het is op 14 juli in het Olympisch Stadion. DJ Maestro is zelf van de partij. De andere optredenden zijn zanger José James, Bnny-hunna en saxofonist Benjamin Herman.

Meer info: www.jazziam.nl.

INGEZONDEN

Duke Pearson

Hartelijk dank voor de uitgebreide 'discografische notities' over Duke Pearson in Jazzflits 378. Zeer terecht dat er weer eens wat aandacht besteed wordt aan deze zwaar ondergewaardeerde muzikant.

Ik heb nog een paar kleine aanvullingen. Het sextet waarmee Pearson vanaf 27 september 1963 speelde in Paschal's LaCaroussel (Atlanta) - Johnny Coles (trompet), Joe Henderson (sax), Leo Wright (sax), Bob Cranshaw (bas), Walter Perkins (drums), Duke Pearson (piano) - nam al in juli/augustus 1963 de fantastische Blue Note-elpee 'Little Johnny C' onder de naam van Johnny Coles op. Met maar liefst vier stukken van de hand van Duke Pearson.

En muzikanten die Pearsons 'Jeannine' willen instuderen kunnen ook terecht bij Jamey Aebersolds 'Play-Along'-album: 'Cannonball's Greatest Hits! Made Famous By Cannonball Adderley' (volume 13), met een wat authentiekere instudeerversie met begeleiding van pianist Ronnie Mathews, bassist Sam Jones en drummer Louis Hayes! En, aan de overigens indrukwekkende lijst van uitvoeringen van 'Jeannine' op de plaat, kan nog worden toegevoegd: Sonet SNTCD 1002 - Paris Reunion Band - 'Hot Licks' (27/28 november 1987).

Wytze van der Raay

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

TINY PARHAM (1900 – 1943)

Het is verbazingwekkend hoe afwezig pianist, orgelist, componist, arrangeur Tiny Parham ('Tiny' Hartzell Strathdene) is in de personenregisters in de jazzliteratuur. Het boek 'Chicago Jazz – A Cultural History, 1904-1930' van klarinettist en professor geschiedenis William Howland Kenney, uitgebracht in 1993 (233 pagina's), is daar een uitzondering op. Parhams biografie uitpluizen is mooi, maar beter is nog luisteren naar zijn muziek. Luistertips uit 1929: 'Voodoo', 'Pig's feet and slaw' met Punch Miller, 'Jungle crawl' à la Ellington, 'Cathedral Blues'.

Luister hier naar 'Jungle crawl':
<https://bit.ly/3yvO4xC>

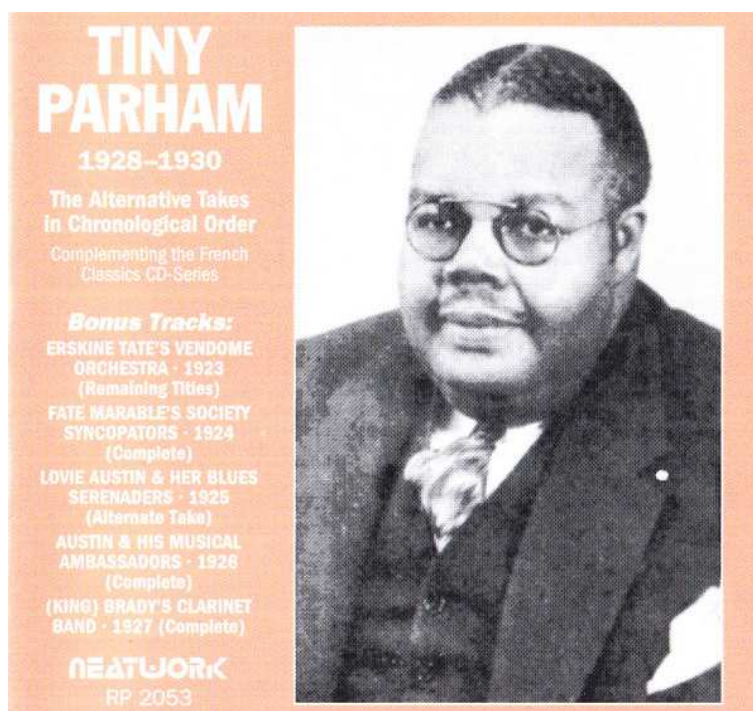
"It's a good idea to bring back this music from the Middle Ages. There's plenty of surprise in there for today's musicians", dat schrijft Dizzy Gillespie op het hoesje van 'Tiny Parham featuring Punch Miller, Charles Johnson, Milt Hinton, 1928-1930', de 2-cd van Timeless Jazz CBC 1-022, vijftig tracks uitgebracht in 1996.

In maart 1994 haalden Pam Pameijer's New Jazz Wizards Parham onder het stof vandaan met het album 'Golden Lily: The Music of Tiny Parham' (Stomp Off 1281), met op de hoes een getekende Tiny Parham. Drummer Cornelis Hans Pameijer (°1940) is al veertig jaar 'on the road' met de New Black Eagle Jazz Band, populair in Breda en brede omstreken.

Ook in Argentinië kennen ze Parham: de Caoba Jazzband speelt elf van zijn composities op hun Volume 10. Nimbus Records publiceerde in 1987 het album 'Hot Jazz 1928-1930' met vijf stukken van Parham, en enkele van Earl Hines, The Missouriians, Charlie Johnson, The Jungle Town Stompers, Musical Stevedores. Nu op cd Hermus HRM 6004. Zoeken in gespecialiseerde winkels, ook beschikbaar op Spotify, iTunes en andere digitale kanalen.

En dan is er ook nog 'Tiny Parham & The Blues Singers, 1926-1928': met Ardell Shelly Bragg, W. Lawrence James, Ora Brown, Hattie McDaniels, Sharlie English, Bertha Henderson, Daniel Brown, Dodds & Parham, Brady's Clarinet Band (Document 5341).

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Tiny Parham op een platenhoes. Van hem is maar een handjevol foto's overgeleverd.

In 1989 publiceerde Ernst Grossman de discografie 'Tiny Parham's Victor Recordings' in nummer 38, Jazzfreund.

Parham is het beste bekend door zijn opnamen in Chicago tussen 1927 en 1930. Eerst maakte hij die voor Paramount; dat label had in april 1924 de Black Swan Catalog overgenomen. (De Nederlander Max E. Vreede documenteerde in 1971 'The Paramount 12000/13000 Series'.) Nadien nam Parham op voor de Victor Talking Machine Company. Hetzelfde bedrijf als waarvoor The Original Dixieland Jass Band op 26 februari 1917 zijn eerste platen maakte.

Studiomanager Mayo Williams (1894-1980) was de eerste zwarte die een hoge positie innam in de blanke Paramount Record Company. Tussen 1923 en 1927 produceerde hij excellente 'race records' bestemd voor de 'zwarte' markt, met kornettist Freddie Keppard, klarinettist Johnny Dodds en Tiny Parham.

Parhams musici zijn niet zo bekend, behalve kornettist Punch Miller, banjospeler Papa Charlie Johnson (1887-1938), saxofonist Junie Cobb (1896?-1970?) en bassist Milt Hinton (1910-2000). Zijn opnamen weerspiegelen de jazz uit de jaren twintig, een stijl vergelijkbaar met die van Jelly Roll Morton. Hij was liefhebber van violisten, vandaar nogal wat violsolo's op zijn platen.

Zijn laatste albums nam hij op als Tiny Parham's Four Aces met klarinettist Darnell Howard, op 4 juni 1940 in Chicago. Parham werkte nog mee als songwriter of arrangeur voor 'Buckin' the dice' van Fats Waller and His Rhythm (2 juni 1941) en aan 'Give me some skin' van het Lionel Hampton Sextet (8 april 1941).

Hij trad op onder verschillende bezettingen: Jasper Taylor's State Street Boys, Junie Cobb's Hometown Band, King Brady's Clarinet Band, Parham-Pickett Apollo Syncopators, Tiny Parham and his 'Forty' Five, Tiny Parham and his Musicians, Tiny Parham's Four Aces.

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Oudere jazzfans zijn bekend met John Chilton (1932-2016): hij was een Engels muzikant, toerde met zijn Feetwarmers, en jaren met zanger George Melly (1926-2007). Hij was schrijver van naslagwerken, 'Billie's Blues', 'McKinney's Cotton Pickers', 'Sidney Bechet', 'The Song of the Hawk' over saxofonist Coleman Hawkins, 'Let The Good Times Roll' over saxofonist Louis Jordan en de trompettisten Henry Red Allen en Roy Eldridge.

In 1970 verscheen zijn encyclopedie 'Who's Who of Jazz, Storyville to Swing Street', in 1985 werd een 'new revised edition' uitgebracht van 375 pagina's. Het boek bevat korte biografieën over Amerikaanse jazzmuzikanten geboren voor 1920. In het voorwoord vertelt Chilton over een veteranamuzikant die over de jaren heen vijf verschillende geboortedata opgaf, en zijnde geboren op vier verschillende plaatsen. Honderd jaar geleden konden niet alle ambtenaren van de burgerlijke stand goed lezen en schrijven. Soms kenden de musici zelf niet de datum en plaats van hun geboorte.

RESORTS AND TRAVEL.
WISCONSIN.

LIGGETT'S ANTLERS

54 Acres of Beauty
On Brown's Lake,
Burlington, Wis.
Just 80 miles from
Chicago. Famous for
unique house parties.
Large, airy rooms,
delicious meals, boating,
excellent swimming,
fishing, planned program
daily, dancing nightly to the music of
Tiny Parham in the beautiful air-
conditioned Cocktail Lounge.

**Golf—Horseback Riding—Motor-
boating—Motor Scooters—Bicycles**
Fri. nite to Mon. A. M., 6 meals... \$12.50
Labor Day—Fri. nite to Tues. A. M. \$17.00
Seven glorious days.....\$32.50
Mon. to Fri. Special \$20.00

Reservations must be made in advance.
Chicago Office, 840 N. Michigan, Del. 4729

"Just for Fun" Come to Liggett's

Reclame voor een engagement van Tiny Parham in Liggett's Antlers (Chicago Tribune, augustus 1942).

"This is certainly a mystery", zegt topman Tom Caw van de Mills Music Library in Madison, Wisconsin, want ook de informatie over Tiny Parham is allesbehalve eenduidig.

...vervolg in de rechterkolom

'The Guinness Encyclopedia of Popular Music' geeft Winnipeg, Manitoba, Canada, als zijn geboorteplaats. In zijn eerste editie citeert Chilton Kansas City, Missouri en 25 februari 1900. In de 'Time-Life Records Special Edition' uit 1978 wordt het Winnipeg, Manitoba. De database van 'The New Grove Dictionary of Jazz' en van 'Oxford Music Online' houden het op Winnipeg. Op zijn 'registration card' (WWII Draft Card) voor militaire dienst, geregistreerd op 16 februari 1942, verklaart Parham Kansas City, Missouri. Zijn gewicht was toen 275 pond of 125 kilogram. Heeft hij een leugentje om bestwil gebruikt om als Amerikaans staatsburger beschouwd te worden in plaats van als Canadees? In de Volkstelling van 1930 (US Federal Census) is zijn geboorteplaats Missouri. Parham was 'able to read and write'. Tennessee was de geboorteplaats van zijn vader en moeder.

Beluister Tiny Parham in 'Echo blues':

<https://www.youtube.com/watch?v=aL7nMhHP-WU>

De Chicago Defender van zaterdag 24 april 1943 kopt: "Tiny Parham Is Dead: Famed Arranger Had Aided Many Name Leaders To Top", de zwaarlijvige Parham stierf op vrijdagmorgen na een korte ziekte. Het verhaal dat hij stierf in de kleedkamer tijdens een concert is niet toegevoegd.

Chilton noteert 4 april 1943 als overlijdensdatum, het Wisconsin Department of Health Services in Madison geeft 15 april 1943 op, zo ook The Detroit Tribune van 1 mei 1943. Als Parham op vrijdag stierf was het 16 april 1943, de begrafenis vond plaats op 23 april!

Tiny Parham is begraven op het Burr Oak Cemetary, Alsip, Cook County, Illinois. Bij zijn graf staat: 'geboren in Canada, de familie emigreerde naar Kansas City, Missouri'.

EEN LEVENSSCHETS ...

Tiny Parham wordt op 25 februari **1900** geboren in Winnipeg, Manitoba, Canada. Hij overleed op 15 april 1943 in Milwaukee, Wisconsin (annuleer in de boeken 4 april 1943!). Zijn jeugd brengt hij door in Kansas City. Moeder moedigt haar zoon aan muziek te studeren. Parham bezocht de Lincoln High School. Als student medicijnen studeerde hij vervolgens aan de Strode Medical Academy. Later in het Union College in Lincoln, Nebraska. Hij gaf zijn medische studies op en ging automechanica studeren. Maar muziek interesseerde hem meer.

Parham studeerde piano bij zijn mentor ragtime-pianist James Scott, componist van 'Frog legs tag' (1906), 'Grace & beauty' (1909) en 'Climax rag' (1914) (verzameld op de Biograph BLP 1016).

Beluister Tiny Parham in 'Washboard wiggles':

<https://www.youtube.com/watch?v=8XhKuKSSspI>

Begin jaren twintig werd muziek uitgezonden over nationale radiozenders, in 1922 een dertigtal, in 1923 rond de 550. Zelfs indien Parham nooit persoonlijk Ellington had ontmoet, was Duke's muziek bekend bij Tiny en de Chicago-muzikanten. Muziek bracht verpozing in het uitgangleven. In **1923** opende in Kansas City (K.C.) het Eblon Theater, speciaal gebouwd voor vaudevilleshows en stomme films. Het telde duizend plaatsen. James Scott was leider van het Eblon Theatre Orchestra en neemt pianist Parham in dienst. (In 1927 was William Bill ...vervolg op de volgende pagina links

'Count' Basie met de Gonzelle White-vaudevilleshows gestrand in K.C. In de Eblon vond hij werk als huisorganist voor het begeleiden van stomme films.)

Op uitnodiging van vrienden vertrekt Parham in **1925** naar Chicago: hij wordt arrangeur in Ed Fox Grand Terrace Cafe. Parham had vanaf toen ook vijftien jaar lang een vaste stek in Chicago's Ritz Hotel.

Alexander Pantages (1876-1936), ernstig betrokken bij grensoverschrijdend gedrag, was eigenaar van wel dertig concertzalen met zo een netwerk voor zijn vaudevilleshows. Parham toerde in 1925 met een bigband in het 'Pantages Unequaled Vaudeville'-circuit. In **1926** formeert Parham in Chicago met violist Leroy Pickett de Apollo Syncopators. (Pickett begeleidde met gitarist Blind Blake zangeres Ma Rainey op enkele nummers in december 1926 in Chicago, Paramount 12419.)

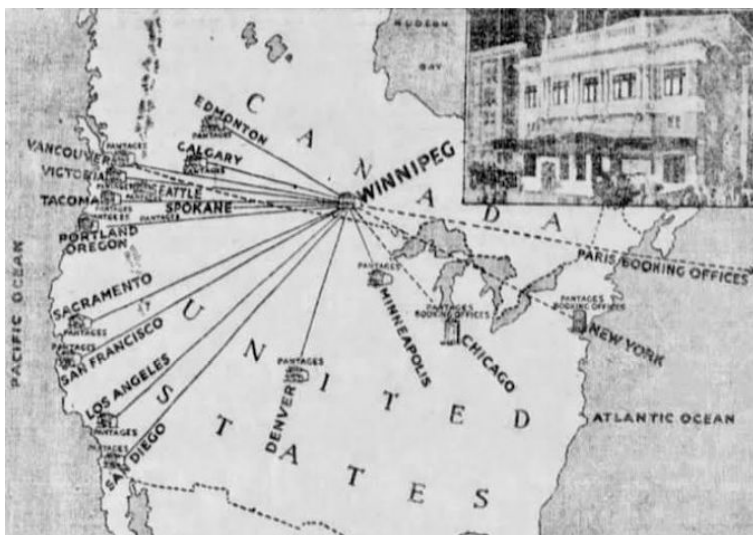
Vroeg **1927** organiseert Parham zijn eigen formaties in diverse Chicagoclubs, LaRue's Dreamland (1928), Sunset Cafe (eind 1930), Granada Cafe (1931), Merry Gardens (1931-1932), El Rado en olden Lily. Het zomerseizoen musiceerde Parham in Atlantic City, Baltimore. De meeste clubs werden uitgebaat door blanken met blanke programmatie. Quodbach's Granada boekte bijvoorbeeld de orkesten van Paul Whiteman, Guy Lombardo en Ted Weems, tot in 1931 Tiny Parham overnam.

Eind 1927 vertrok pianist Jelly Roll Morton naar New York. Victor Records zocht in Chicago en vond in Parham zijn commerciële opvolger. In december 1927 speelt Tiny Parham and his Forty Five zijn eerste opnamen als leider. Onder meer met de song 'Jim Jackson's Kansas City Blues' met trombonist Kid Ory, een succesnummer (Paramount 12586).

Luister hier naar dit succesnummer:
<https://bit.ly/3R1iRcQ>

In 1927 was trompettist Punch Miller (1894-1971) uit New Orleans naar Chicago verhuisd, en vond werk bij Tiny Parham.

Een regelmatig bezoeker in de nachtclubs van Chicago's South Side was gangster Al Capone (1899-1947). Hij liet zich bij karweitjes bijstaan door ooms van Milt Hinton of Lionel Hampton. Waar Capone en zijn lijfwachten arriveerden werden in- en uitgangen gesloten,
[...vervolg in de rechterkolom](#)

De Toronto Guardian uit 1920 publiceert een primitief landkaartje waarop centraal Winnipeg, met richtingaanduiders naar New York, Chicago, Minneapolis, enz. Het lijkt aanneembaar dat Parham in Winnipeg is geboren.

niemand erin of eruit, dollars en drank op tafel. Mooie vrouwen keken mee. De muzikanten speelden zijn verzoeknummers. Ook Tiny Parham en Jimmie Noone traden op in door Capone gecontroleerde clubs. Capone scheurde een honderd dollar biljet in twee: hij gaf de ene helft aan Noone, de andere helft werd hem beloofd als hij Capone's verzoeknummer kon spelen! (Meer over Al Capone op <http://www.myalcaponemuseum.com/>)

Tiny Parham kwam meer in het nieuws vanaf **1932**. Al Capone zat toen al opgesloten. In juni 1932 trad Parham op in Club Adelphi met zijn Granada Band of zijn Nite Club Band.

In 1928-1930 was trompettist Jabbo Smith verhuisd naar Milwaukee; hij werkte met Tiny Parham (Zegt bassist Milt Hinton in 1955: 'Jabbo was as good as Louis in 1930'.) In 1930 wordt Parham's contract met Victor niet verlengd. De Wall Street beurskrach van oktober 1929 kortwiekte de platenstudio's. Daardoor gaat Tiny veel als solist-pianist-orgelist optreden in theaterzalen en bioscopen ter begeleiding van stomme films. Pianisten als Jimmy Blythe, Frank Melrose, Lil Hardin-Armstrong, Charlie Alexander, Tiny Parham, Richard M. Jones, Clarence M. Jones konden hun talenten alleen maar tonen tijdens de vaudevilleshows in de 'juke joints'. Weerspiegelt 'Stompin' 'em down' van pianist Alex Hill, van 30 maart 1929, Vocalion 1270, de essentie van de toen gespeelde muziek barrelhouse?

Luister hier naar Alex Hill met 'Stompin' 'em down':
<https://www.youtube.com/watch?v=idUMzGMdx6k>

Ergens in **1935** wordt een AFM-erbetoon gehouden voor Louis Armstrong. Aanwezig waren Jimmie Noone's Gang, de Johnny Long Band, 'youngster Raymond Nance's Band' en Tiny Parham's Savoy Band.

1936: Parham in Chicago in Club Havana.

1933-1939: componeerde en arrangeerde muziekstukken ter begeleiding van Dennis Cooney's Royal Frolic nachtclubshows. In **1939**-1940 speelt hij orgel tijdens de kunsten van rolschaatsers in de Savoy Roller Skating Rink in Chicago. Wegens ziekte
[...vervolg op de volgende pagina links](#)

moest Parham die baan opgeven, hij werd opgevolgd door Sterling Todd. Volgens de moeder van saxofonist Johnny Griffin gaf Todd pianoles aan haar zoon toen hij in Chicago verbleef. Pianist Gideon Honoré (1905-1990) speelde in 1940 bij klarinettist Jimmie Noone. Tijdens de American Negro Exposition van 4 juli tot 2 september 1940 speelde Honoré afwisselend met Tiny Parham in het Chicago Coliseum. Parham speelde daar orgel voor de revue 'Tropics After Dark'.

In augustus 1942 speelt hij in de Cocktail Lounge van Liggett's Antlers, in Burlington, 130 km van Chicago.

29 maart 1943: Pat Flowers, 'colored pianist, moved into Kilbourne Hotel, Milwaukee'. Speelde Parham er na hem? In de Billboard van 8 mei 1943, pagina achttien, de kortst mogelijke mededeling, zonder commentaar: "Tiny Parham, colored organist, recently died on the job at the Kilbourne Hotel, Milwaukee".

Na een pauze werd hij opgeroepen voor een volgende act. Hij was op de grond gevallen in de kleedkamer. Zijn laatste woorden: "I'll be alright". Dokter Frank J. Schmitz slaagde er niet in Parham tot leven te brengen. Hij stierf in de nacht van donderdag op vrijdag van 15 april 1943. De begrafenisdienst was op woensdag 23 april.

In de lente van 1943 haalde Harry James met zangeres Helen Forrest één van zijn grootste successen met 'I've heard that song before', opgenomen 31 juli 1942 in Hollywood. Heeft Parham dat nog gehoord?

Parham was talentscout voor Paramount Records. Door zijn reizen kwam hij in Mexico, Canada, Honolulu, Cuba. Hij arrangeerde voor de orkesten van King Oliver en Fletcher Henderson, en de Melrose Brothers (die de muziek van Jelly Roll Morton publiceerden). Voor pianist Earl Hines bewerkte Parham de 'William Tell Overture' van Rossini.

In 2006 verscheen het boek van cartoonist Robert Crumb 'Heroes of Blues, Jazz & Country'. Het bevat een tekening van Parham, de bijgevoegde cd heeft 'Mojo Strut' van de Pickett-Parham Apollo Syncopators van december 1926, Paramount 12441.

Erik Marcel Frans

Beluister hier meer dan honderd tracks van Tiny Parham:
<https://bit.ly/3noMzeh>

BERICHTEN

NIET EERDER UITGEBRACHTE OPNAMES MILES DAVIS (JAREN TACHTIG) OP CD GEZET

Half september brengt Columbia/Legacy Recordings een 3cd-box uit met veel niet eerder verschenen werk van Miles Davis uit de jaren 1982-1985. Het betreft twee cd's met materiaal van de studiosessies voor zijn albums 'Star People' en 'You're Under Arrest'. Op de derde cd staat een concert van 7 juli 1983, gegeven in Montreal.

De box verschijnt onder de titel 'Miles Davis - That's What Happened 1982-1985: The Bootleg Series Vol. 7'. Op cd 1 staan acht nieuwe tracks van de sessies voor 'Star People' (1983). Het was de laatste Davis-plaat waarbij Teo Macero als producer betrokken was. Te horen zijn onder anderen J.J. Johnson (trombone), Bill Evans (sopraan- en tenorsax), Mike Stern, John Scofield (gitaar), Marcus Miller (bas) en Al Foster (drums). Verder staan op deze cd twee stukken die Davis zelf produceerde en in 1983 opnam met John Scofield, Darryl Jones (bas), Robert Irving III (computerdrums) en Mino Cinélu (percussie). Ze werden op cassette bewaard door John Scofield. Op cd 2 is nieuwe muziek te vinden uit de sessies voor 'You're Under Arrest' (1985), een plaat geproduceerd door Davis en Robert Irving III. Voor dit album engageerde trompettist Davis onder anderen Bob Berg (saxofoon), John Scofield, Darryl Jones en Al Foster. Op de live-cd speelt Miles Davis met John Scofield, Bill Evans, Darryl Jones, Al Foster en Mino Cinélu.

OVERLEDEN

Eddie de Haas, 22 juni 2022 (92)

Kwam vanuit het toenmalige Nederlands-Indië naar ons land, speelde met Rob Pronk, Rob Madna, Pia Beck, Frans Elsen en anderen, trok naar Frankrijk en emigreerde in 1957 naar de Verenigde Staten. Veelgevraagd bassist in Chicago.

Gabe Baltazar, 12 juni 2022 (92)

Amerikaans altist. Ontleent zijn bekendheid aan zijn plaats als solist bij de band van Stan Kenton, 1960-1965. Keerde in 1969 terug naar Hawaï, waar hij een stimulans was voor de plaatselijke muziekbeoefening.

Wolfgang Reisinger, 8 juni 2022 (66)

Oostenrijkse drummer. Was vanaf het begin (1979) betrokken bij het Vienna Art Orchestra.

Grachan Moncur III, 3 juni 2022 (85)

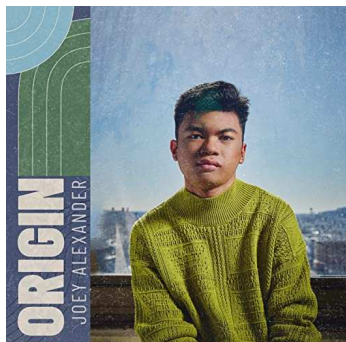
Amerikaanse trombonist. Volgde Tom McIntosh op bij het Jazztet van Art Farmer en Benny Golson, maakte deel uit van de Blue Note-clan, waarvoor hij twee platen maakte onder eigen naam: Evolution en Some other stuff (1963/64). Raakte verder bekend door zijn deelname, naast collega Roswell Rudd, aan groepen van Archie Shepp. Werkzaam bij het muziekonderwijs.

Pat Yankee, 30 mei 2022 (95?)

Amerikaans zangeres. Eigenlijke naam: Pat Yankee Weigum Rosenauer. Geboren en overleden in Lodi, Californië. Exacte gegevens onduidelijk. Zong van 1958-1962 bij de band van Turk Murphy in San Francisco. Woonde tien jaar op een boerderij in Madrid, Spanje. Publiceerde in 2019 haar autobiografie 'You gotta see your mama every night'.
(jjm)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 27 juni 2022

1 Joey Alexander

Origin
(Mack Avenue)

2 Steve Davis

Bluesthetic
(Smoke Sessions)

3 Jeremy Pelt

Soundtrack
(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-**

FLITS-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 1 juli 2022

Yves Tassin, JazzMania:

SPOOK

Spook (WERF)

Christof Thurnherr, Jazz'n'More:

MYRA MELFORD'S FIRE AND WATER QUINTET

For The Love Of Fire And Water (ROGUEART)

Kaspars Zavileiskis, jazzin.lv:

ATIS ANDERSONS ORGAN TRIO

Organic City (JERSIKA RECORDS)

Jacek Brun, www.jazz-fun.de:

REMBRANDT FRERICHS

Piano Concertos Nos. 1 & 2 (TRPTK)

Madli-Liis Parts, Muusika:

MART SOO & KULGEJAD

Kulg III (MART SOO)

Paweł Brodowski, Jazz Forum:

PIOTR SCHMIDT INTERNATIONAL SEXTET

Komeda Unknown 1967 (SJRECORDS)

Mike Flynn, Jazzwise:

BINKER GOLDING

Dream Like A Dogwood Wild Boy (GEARBOX)

Jan Granlie, salt-peanuts.eu:

JEPPE ZEEBERG

Conventional (EIGEN BEHEER)

Christine Stephan, Jazzthetik:

THEO CROKER

Love Quantum (SONY MUSIC MASTERWORKS)

Viktor Bensusan, jazzdergisi.com:

MOSKUS

Papirfuglen (HUBRO)

Dick Hovenga, Written in Music:

NIGHTPORTS W/TOM HERBERT

Nightports w/ Tom Herbert (LEAF)

Tony Dudley-Evans LondonJazz News (UK):

ESPEN ERIKSEN TRIO FEATURING ANDY SHEPPARD

In The Mountains (RUNE GRAMMOFON)

Patrik Sandberg, Jazz:

JAZZ AT BERLIN PHILHARMONIC

Jazz at Berlin Philharmonic XIII: Celebrating Mingus 100 (ACT)

Cim Meyer, Jazz Special:

DOXAS BROTHERS

The Circle (JUSTIN TIME)

Lars Mossefinn, Dag og tid:

DATADYR

Woolgathering (IS IT JAZZ? RECORDS)

Matthieu Jouan, citizenjazz.com:

FUENSANTA MÉNDEZ

Ensamble Grande (LOUMI RECORDS)

Axel Stinshoff, Jazz thing:

TROMBONE SHORTY

Lifted (BLUE NOTE RECORDS)

Luca Vitali, Giornale della Musica:

PAOLO ANGELI

Rade (ReR MEGACORP)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.